

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consolatio Desperantium, Seu Conciones De Magna Dei
erga Peccatores serio poenitentes, comitate**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1617

III. Si Non Hoc, Quid Ergo fuerit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56142](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56142)

SI NON HOC, QUID ERGO
fuerit?

V^Etum omnia perplexa hac de possibili & facte
disputatione, mihi quidem videtur per hoc: *Misericordia motus est significari, quod Christus Pu-*
blicanis peccata eorum quoad culpam & poenam, aut eius
partem dimiserit & perfecte iustificarit, sicut alio tē-
pore Magdalenam & Paraliticum, idq; absq; vlllo Sacra-
mento Baptismi aut alio, vt ostenderet se esse super
omne legem ordinariam, neq; suam potestatem Sacra-
mentis alligatam esse. Si quæres, An postmodum Sacra-
mentis ysi non sint? Respondeo omnino, æquè benè
ac sanctissima Virgo Maria, quæ à primo instanti suæ
conceptionis sancta fuit, quod ipsum continuatio no-
stri textus insinuat, cum meminit Paterni osculi, am-
plexus, stolæ, annuli &c. Deinde decem illi leprosi in
via mandati sacerdotibus ex mandato Christi se siste-
retenebantur, Ite, ostendite vos sacerdotibus; ergo & hi
mandati Sacramentis etiã vti debent: Præterea quã-
vis sæpè contingat, vt aliqui per veram contritionem
multo tempore antequam Sacramentum Pœnitentiæ sus-
cipiant perfectam peccatorum remissionem obtineant, suo
tamen loco & tēpore etiam ipsum Sacramentum sus-
cipere tenentur: In Evangelica peccatorum absolutione, etiã
quibus Deus antea fortasse peccata remiserit, vult tamen,
vt ab Ecclesia absoluantur, inquit insignis quidam Doctor
Anglus; idq; conformiter ad praxin S. Petri in Actis
Apostolorum, qui Cornelium ceterum cum sua familia
baptizare non prætermisit, quãvis in ipsos dum eos ca-
techizaret Spiritus sanctus super ipsos visibiliter
descendisset. Sed dices frustra est, hoc est Actum agere,
nam vt Philosophi clamant, frustra fit per plura quod
commodè fieri potest per pauciora. Respondeo ad
mentem Doctoris subtilis.

* Baptismus & absolutio Sacramentalis quantum-
cumq; iustum hominem inuenerint iustiorè reddunt:
Habentis dabitur, nam gratia augmentant & multipli-
quant, ac de iusto iustiorè faciunt.

Stapler. 10
Pröp. Car.
Dom. 13.
Post. Petri

Scotus in
4. d. 1. q. 6.
prope finem.
Qui

Apoc. 22. Quia iustus est iustificetur adhuc, & qui sanctus est sanctificetur adhuc.

Eccl. 18. Ne verearis usque ad mortem iustificari.

Psal. 83. Etenim benedictionem dabis legislator; ibunt de virtute in virtutem.

Luc. 1. Spiritus sanctus superueniet in te: Ad quid putas, nisi etiam superimpleat eam? inquit Bernard. Serm. 2. de Assumpt.

Scotus supra. Quantumcumque iustus accedat ad baptismum uberiorem inde recipit gratiam: unde baptismus generaliter intendit ibi gratiam eam habitam vel inuentam.

* 2. Receptio & usus Sacramentorum certum signum est Iustificationis non opinatae, sed verae & realis: Vt sensus a deceptione immunes reddantur qui de accipientibus iudicant sibi notis, inquit D. Thomas. Sic circumcisio, inquit Scotus, Abrahæ iam iustificato signaculum tantum fuit, nihil enim sibi interius contulit, quia gratia Abrahæ iam attigerat, vel transcendit illum gradum, ad quem determinata erat Circumcisio. Et intelligo, nihil ei intus contulit per modum Sacramenti, siue virtute operis operantis, sed credo quod ei contulerit per modum meriti, siue virtute operis operantis, quia credo, quod actus circumcidendi sit obedientia Dei, & ex charitate procedens, ei fuit meritorium, sicut & immolatio Isaac.

* 3. Etiam iusti Sacramenta Ecclesiæ suscipiuntur obligationi suæ Ecclesiæ debitæ satisfaciunt, quæ de internis non iudicat, sed exteriori faciem iudicatur: Itaque inter eius filios numerari volumus, necesse est etiam eius Sacramenta suscipiamus.

* 4. Ne scandalum demus proximo, qui cor nostrum non inspicit, & nescit num in gratia simus, necne: huiusmodi enim videns nos Sacramenta media ordinaria Iustificationis negligere, ex facto nostro facile scandalizari posset, aut contra nostram negligentiam murmurando, aut eam bene, malè, oportune importunè imitando.

Aut Misericordia motus est, id est, Publicanos & peccatores ad lectionem Catecheticae & scholas suas tanquam familiares auditores admisit: quæ sanè non infima gratia fuit, cum essent infames, & in scholis

mundi & Diaboli omnia contraria didicissent, & natura sua in hæc ipsa vitia proni & inclinati essent. Si enim Timotheus Milesius Musicus in suâ disciplinâ non libenter recipiebat, qui sub alio Magistro musicæ operam dedissent, & ab his duplex salariû ob duplicem laborem ipsis impendendum exigebat, nã & mali mores dedocendi, & bonos docendi erant à rudimentis & fundamentis ut aiunt. Certè maiori iure Christus Publicanos & eorum complices à suo Catechismo & schola excludere potuisset; tû propterea quod male audirent & cõmuni totius populi odio & invidia expositi essent, quod in se, suumq; collegiû deriuandum erat si admitterentur, sicut & factum est murmurantibus Iudæis,

(vester?

Quare cû Publicanis & peccatoribus manducat magister hic peccatores recipit, & manducat cum illis.

Peccatorum & Publicanorum amicus.

Matth. 9.

Luc. 15.

Matth. 11.

Ex quo factû puto ut in statutis ordinis nostri generalibus præscribatur, ut is qui admittendus est, *Nulla sit vulgari infamia maculatus*: tum, quia doctrina Christi multò magis contraria est doctrinæ mûdi & diaboli, quã musica indocti musici musicæ Timothei contrarietur: tum quia multo difficilius est dedilcere malâ viuendi formâ & nouâ bonâ addiscere, quã hoc vel illo modo fides tangere, digitos mouere, chelim seu cytharam intendere. Misericordiæ itaq; diuinæ fuit, quod tam benignè eos in suam disciplinâ susceperit; neque, ut Benedictini suos Nouitios solent, amaris obiurgationibus exceperit, aded ut ipsis necesse non fuerit dicere quod Antistheni ipsum à sua schola contumaciter reiicienti & verbera cõminanti respondit Diogenes, *Tu percutit tantum, ego tibi caput præbebo*: *Neq; vero tã durû fustem inueneris, quo me à tuis disputantibus abigas.* Quicquid sit hoc, *misericordia motus*, im-

D. Bened.

in Reg.

Laert. l. 6.

c. 2. Eliã.

l. 10. c. 16.

portat aliquem specialem effectum bonis Christi erga Publica nos & peccatores conuersos; effectum notabilem Prædestinationis; sarculum aliquem pullulantem ex decreto Dei ab æterno in Triumvirali illò consilio determinato: *Miserobor cuius*

miserere. Vbi obiter notandum est, quod quâuis hoc bonum æterna Dei prædestinatio principaliter causauerit, tamen etiam illos id aliquo modo meritos iure cõgrui, seu de congruo, verbigratia, quia prima gratia benè vti sunt, quia bonis inspirationibus obedierunt, quia manum operi adiuuantes Dei cooperatores fuerunt,

Matt. 25.

Gratia Dei in me vacua non fuit,
quia seipsum cognoscentes relictis porcis ad paternam domum penetrarant: Qui. n. primo talæto benè vtitur meretur duplicatim accipere, & ad maiora promoueri.

Quia in pauca fuisi fidelis supra multa te constituam.
Dij laborantes adiuuant.

Sic qui in Republica infimam aliquod munus strenuè obierit, ad maiora promoueretur; nam videmus et Equite Comitæ, ex Comite Marchionem & Ducem creari: in bello ex Milite fit Decurio, ex Decurione Vexillifer, ex Vexillifero Centurio, ex Centurione Tribunus: Romæ quondam ex Centurione Prætor, ex Prætoræ Quæstor, ex Quæstoræ Consul, ex Consule Dictator. Hinc etiam Reges nobiles suos animates aiebant, Agite Barones mei, si quis mihi hostem meum aut viuum aut mortuum tradiderit, eius honoræ alicuius castri aut oppidi auctuario & accessione augebo. Et eodem modo in negotio sanctitatis, qui prima gratia Dei benè vtitur, alias maiores & ampliores promeretur. Aduerte præterea admirabilem Dei bonitatem, qui cum nos semper videat, *Vidit eum Pater,* & in oculis suis gerat; & Glossa dicat, *Ante oculos haberi, non nisi qui diliguntur, dici solent.* sæpè prius nobis compatitur, & misericordia mouetur, quàm nos verbo apud ipsum cõquesti simus.

Psal. 31.

Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino; & tu remisisti iniquitatem peccati mei.

Isai. 65.

Erit quæ, antequam clament, ego exaudiam.

Psal. 9.

Preparationem cordis audiuit auris tua.

Vt vidit, ut scit miseretur nostri; nec vllas moras accit; *Vidit illum Pater ipseus, & misericordia motus, & accurrens.*

Agite ergo, chari Amici, imitemur hanc magnam misericordiam.

CONCIO SEXTA.

misericordiam Dei nostri, *Esote misericordes*, sicut & Pater vester misericors est. libenter pauperes videamus, ne sinamus eos fores nostras altis clamoribus pulsare, aures nostras longis miseriarum suarum narrationibus grauare, mox in marsupio manus eleemosinam quærat, cor interius ex animo compatiatur: faciamus, quod priscos Celtas fecisse legimus, qui ad eò liberalitati & misericordiæ dediti fuerunt, vt aperitis portis pranderet & epularentur, vt ita pauperibus ad ipsos discumbentes pateret aditus, qui ab inuitatis corrogata stipe, quæ venerant porta egrediebantur. Quod si fecerimus, habebimus quod in magna Dei misericordia confidamus, tunc maximè, quando peccatorum nostrorum enormitas & multitudo desperationem nobis persuadere conabuntur: Si enim, vt aiebat Vlysses, *Dij sunt mendicorum vindices*, si quis iniuriam inferat; sic etiam erunt pro ipsidem retributores, si quis eis beneficium contulerit. Bene Dei donis & gratis vtamur: *Omni enim habenti dabitur, & abundabit; ei autem qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo*: Ad vltiora semper conuendamus, retro ne respiciamus, proposita bona, vt Prothei & Euripi, singulis momentis non retractamus.

Homerus.

Matt. 25.

CONCIO SEPTIMA,

Thema. *ἡ ἐλεησὶς πολλὰ κέρδιον.*

Et misericordia motus est.

Et misertus est eius.

Græc.

Vulgata.

Syrinæ.

Facta repetitione,

- I. Quod videatur noster Textus duo falsa dicere, cum Deo motum & misericordiam tribuit.
- II. Veritas textus defenditur.

Dicemus

Auc.

N 5

QROB